

בשבילי הפרשה

ישיבת מיר ירושלים

גיליון שבועי לתלמידי, בוגרי וידידי ישיבת מיר

פרשת תרומה, תשפ"ו

זמני כניסת השבת

Baltimore, MD - 5:31	Minneapolis, MN - 5:30
Brooklyn, NY - 5:18	Miami, FL - 5:59
Chicago, IL - 5:10	Monsey, NY - 5:18
Houston, Texas - 5:56	Montreal, Quebec - 5:10
Johannesburg, S. Africa - 6:28	Passaic, NJ - 5:19
Lakewood/Deal, NJ - 5:20	Toronto, Ontario - 5:36
London, UK - 5:09	Yerushalayim - 4:54
Los Angeles, CA - 5:23	Zurich, Switzerland - 5:39

בשבילי הלכה

ע"י הרב הגאון מאיר צבי שפיצר שליט"א הערות בעניני הלכה. הלכה למעשה יש לשאול לרב

בנין בהכ"נ

ע"מ"ב קנ"א מ"א אפילו עם תנאי ומותר להשתמש ולישן בגג בהכ"נ אבל לא לתשמיש מגונה ביותר, וכתב הט"ז שנענש הרבה ע"ז. ומה שנוהגים להקל לשכור חדר להתפלל ולמעלה יש טינוף, היינו כי הוא לזמן לא חיישינו.

וע"מ"ט"ז תשמיש מגונה כגון עכו"ם או טינוף דהא בס"ג נ"ה אמרינן דאלו מפסיקין לענין צירוף לענות אמן אע"ג דאין מחיצה של ברזל מפסקת בין ישראל לאביהם שבשמים כ"ש כאן דדבר המאוס יפסיק את התפלה של בהכ"נ לעלות למעלה לשמים. (ויש לדון במה שכתב הט"ז כגון עכו"ם אי כוונתו עבודה זרה או גוי. ולפי גירסת הא"ר בס"י נ"ה נראה דכוונת הט"ז על גוי, וכ"כ בא"ר קנ"א כ"ד להדיא דאסור להתפלל תחת גוי).

וכתב שעה"צ לענין בהכ"נ שאינו קבוע דסברת הט"ז שייך לאסור גם בזה, אבל סברתו אינו מוכרחת. ומשמע דמודה שנענש אבל לא מטעמו שמפסיק התפלה אלא משום שבאמת היה לו קדושה, ואף שיש תנאי שישתמש למעלה אבל לא מהני תנאי לענין מגונה ביותר. ונמצא להלכה מקיל המ"ב אם אין לו קדושת בהכ"נ. ולדבריו ה"ה בזה"ז בבהכ"נ הנקרא בית החסידים וכדומה שאין לו קדושת בהכ"נ. ועי' קריינא דאגרתא ח"ב ש"ל וכן מנח"י ועוד להקל מדינא ודלא כט"ו.

ועכ"פ משמע שם דלפי הט"ז גם יחיד יזהר. ויש לעיין בט"ז עצמו שכתב בית הכנסת ומשמע דיחיד שרי, אף שכתב שעה"צ דסברת הט"ז שייך גם בשוכרים מקום, וצ"ע החילוק. ועי' לקמן לפי שבה"ל.

ועי' תשו"ה ח"ב ק"ב לדחוק דאם אין לו קדושת בהכ"נ אין התפלה עולה ישר אלא ממקום שמוצא לעלות. ועי' דבר יהושע ח"ב כ' לענין דירות ע"ג בית חסידים דגור חיפה.

ולענין תשמיש מגונה ביותר דמחמיר הט"ז, עי' שבה"ל ח"א כ"ז וח"י ל"ה ג' והליכות שלמה י"ט סק"י להקל בקומה עליונה, כל שאינו ממש ע"ג בהכ"נ. ומסברא לפי הט"ז כמו דבית שכור לזמן אסור כי מפסיק ה"ה קומה עליונה, אך טעם שבה"ל הוא כמו שביאר בעצמו לעיל שם דאין הכוונה דצוואה מפסיק עליית התפלה עצמה אלא מפחית השראת השכינה במקום ועי"ז אולי לא תתקבל התפלה.

אבל אבני נור ל"ב ואשרי האיש עמ' קנ"ט ועוד כתבו להחמיר גם בקומה עליונה.

אכן כ"ז לפי הט"ז, אבל למ"ב דמקיל בזה ומחמיר רק אם בהכ"נ קדמה ומשום קדושת גגין של בהכ"נ, יש יותר מקום להקל.

ולענין לדור ע"ג ארה"ק עמש"כ במק"א.

נושא בעול עם חבירו

הגאון ההרב שלמה וולבה וצללה"ה למד בצעירותו בישיבת מיר. בשיחות שהיה מוסר היה מספר על ההוואי וההתנהלות של הישיבה בימים ההם. באחד הוועדים סיפר את הסיפור הבא:

מזן המשגיח הגאון הרב ירוחם ליוואויץ וצללה"ה ראה את מידת 'נושא בעול עם חבירו' כמידה יסודית לכל המצוות. לפיכך הוא דרש מבני הישיבה שירגישי כל אחד את עולו של חבירו, בין בשעת צער ובין בשעת שמחה, כאילו היה זה עולו הפרטי שלו. גם כסידר את ספרי הסכא מקלם, הקדים את המאמרים בנושא זה לתחילת הספר.

יום אחד הגיעה הידיעה שבחור מבני הישיבה חולה ל"ע בדלקת ריאות. בתקופה ההיא עדיין לא הייתה אנטיביוטיקה, וביום השבת הלך מצבו של הבחור והחמיר.

ביום ראשון השכם בבוקר, ננסה אימנו של הבחור בריצה לבית המדרש, נגשה אל ההיכל, פתחה את ארון הקודש והחלה לצעוק בתפילה. (מקובל היה באותם ימים שבעת צרה פותחים את ארון הקודש וזועקים בתפילה.)

בין רגע התמלא בית המדרש בכל ארבע מאות תלמידי הישיבה אשר באו לזעוק ולהתפלל לרפואתו של הבחור. המשגיח הגאון הצדיק רבי ירוחם זצוק"ל שמע את זעקות התפילה

והגיע אף הוא. התפילה ארכה מספר דקות, אך הייתה רוויה בדמעות שליש של כל בני הישיבה אשר זעקו מקירות ליבם.

לאחר התפילה התבררנו כי הבחור יצא מכלל סכנה.

בערב התכנסנו שוב, כל בני הישיבה, לתפילה מעומק הלב, ומצבו של הבחור הלך והוטב, אך הוא עדין היה חלש מאוד. למחרת שוב, התאספו כל בני הישיבה לתפילה שלישית עבור הבחור, אך לאור השיפור במצבו התפילה לא הייתה בחום ובהתלהבות כמקודם אלא במעט קרירות.

לאחר התפילה מסר המשגיח ר' ירוחם שיחה ואמר שאם אכן היינו באמת נושאים בעול חבירו, היינו מתפללים באותה התלהבות שהתפללנו כאשר מצבו היה קריטי, שהרי עדיין הוא כה חלוש שאינו יכול להזיז אצבע, ועלינו לחוש בצער ולהתפלל באותה התלהבות עד שישוב לאיתנו כבראשונה.

אז לא הבנו אותו כראוי, אך מסתבר כי ר' ירוחם הבין היטב מהו 'נושא בעול'.

תודתנו לרב י. ג. שליט"א שזיכה אותנו באוצרו השמור עמו מדברי הגה"צ ר' שלמה וולבה וצ"ל

ועשו ארון עצי שטים וכו' (כה, י)

פרשת הארון היא פרשה קטנה, וכל הפרשיות האלו: תרומה, תצוה, ויקהל, פקודי, מדברות אודות שאר הכלים: שולחן, מנורה, מזבח, קרשים וכו'.

רואים אנו דאין ההבנה פשוטה כמו שאנו סוברים שעיקר עבודת האדם היא עם הארון, שבו יש את לוחות הברית - התורה הקד'. אלא אדרבה, הארון שמור הוא, דהארון הוא כנגד הנשמה הטהורה ואותה אין צריך לתקן. עיקר העבודה היא להכין בית לארון, כדי שיהיה 'יושנתי בתוכם'. לכן עבודתה היא לתקן את שאר הכלים, השולחן והמנורה וכו'.

לכן טעות היא לחשוב כי מי שלומד תורה הוא קדוש ומושלם, כי אין זה מספיק כלל. על האדם מוטלת העבודה לקדש את האברים כולם. לבטל הנאת העוה"ז ולהרגיש בטוב ובמתקנות של התורה הקד', 'טעמו וראו כי טוב ה'". אז תהיה אהבת התורה שלו אהבה שאינה תלויה בדבר. דאי לאו הכי יתכן שאם בטלה הסיבה המעוררת אותו לתורה בטלה גם האהבה, כי אם היא תלויה בדבר אז אין מובטח שהיא תמשך להתקיים.

השלמת האברים היא בניין הכלים: הקרשים והשולחן וכו', כי אז ראוי שתשכון שם התורה שהיא כנגד הארון. השלמה זו שייכת דוקא ע"י לימוד המוסר כמובן...

מזן המשגיח הגאון הרב יחזקאל ליווישטיין וצללה"ה
מתוך "יד יחזקאל"

תבירי הימים

תבירי הבחינו

כינוס לצדיקים

משאו של מורנו ראש הישיבה שליט"א במעמד 'מלכי רבנן' בארה"ק

הוותיקים לכם אני אומר אתם מתמידים יום יום עשרות שנים ארבעים חמישים שנה בדבקות כזו כל יום שאתם לומדים זה לא עוד יום זה עולם אחר לגמרי אתם הדוגמא של הישיבה.

ואל בני חו"ל אני אומר, אשריכם! אשריכם שבאתם במסירות נפש ויש לכם קשר עם רבותיכם ומקבלים מהם תורה ויראה והשקפה. אתם מבקשי ה', ממש לא יאומן, המשיכו את הקשר עם רבותיכם בישיבה ותקחו את הישיבה אתכם, "תורתי אל תעזבו".

ולחבורת החסידים אני אומר בהערכה גדולה, אתם קבוצה מיוחדת שלומדת בהתמדה כזו ודבקים בתורה יומם ולילה. בטוחני שבכך זה תמשיכו תמיד בעמלה של תורה כל חייכם.

ואל בני הישיבה בברכפלד, כולי הערכה להישגים שלכם. איזה רמה גבוהה אתם משיגים בתורה. יצא לכם שם לתפארת בעולם הישיבות.

ואל הבחורים והאברכים הצעירים בביהמ"ד המרכזי, אני עומד ומשתומם על המהפכה שעשיתם! כמה ריבוי הכמות והאיכות והריתחת דאורייתא אתם מוסיפים בישיבה, ובמיוחד בני חבורת הגאון ר' אשר שדבקים בתורה במסירות כפי העתקת השמועה מקדמת דנא, שזה פך השמן הטהור, באיזה אצילות וטוהר והתמדה בלי רבב של חיצוניות, עומדים צפופים ומשתחווים רווחים. ועוד כהנה וכהנה חבורות חבורות של עמלי התורה וא"א לפורטם כי רבים הם. ומציון תצא תורה, מכאן יוצאים מאות ראשי ישיבות מרביצי תורה רבנים ואנשי חינוך, מבית היוצר הזה יוצאים כל שנה כ-200 ספרים של אברכי הישיבה בכל חלקי התורה. מיר ר"ת רחבה מני ים. קבלתי לאחרונה לכבוד שנת השישים לסבא הגאון רבי אליעזר יהודה זצ"ל כ-1000 שטיקלך תורה, שלישי מתוכם ע"י אברכים שאין להם מחשב. וכמה אברכים בכל מיני רמות של קדושה יש, מנותקים מכל הוויות העולם. א"א לתאר את הטוהר והזך באיזה אטמוספירה המלאכים האלו חיים. קדוש יאמר להם. אתה האברך היקר, הבחור החשוב, אתה היצירה הכי קדושה בעולם, כך הקב"ה מתפאר יותר מכל המליארדים שיש בעולם. ונהי בעינינו כחגבים וממילא וכן היינו בעיניהם, בדור שכ"כ רומסים ומזלזלים בנו אנחנו צריכים להיות מכובדים בעיני עצמינו. בני התורה אתם נזר הבריאה אתם לגיונו של מלך.

עת צרה

עת צרה היא ליעקב. עם ישראל בסכנה ובפרט בארץ הקודש, אנחנו בצעד האחרון של עקבתא דמשיחא. טייערע יידן, עולם התורה בוער באש! ארון הקודש וספרי התורה בוערים באש! יש סכנת קיום ממש לעולם התורה, נלחמים עם בני התורה הקדושים, מלחמה בה' ובתורתו, הזדעזעי ארץ. ובמקום לרומם את עולם התורה מנסים בכוונה זדונית להרוס ולקעקע עד היסוד רח"ל, לפגוע בנזר הבריאה באלו שמקיימים את העולם, באלו שבזכותם אנו חיים, האברכים הבחורים הטהורים

שאי סביב עיניך וראי כולם נקבצו באו לך, הלב גואה על גדותיו לב מי לא ימס לראות בהתאסף ראשי עם מאורי הדור ראשי הישיבה שליט"א, ובראשם הגאון ר' יצחק ומורינו המשגיח שליט"א, ראשי ישיבות מרביצי התורה, האורחים הרבים שטרחו ובאו ממרחק, ואחרונים חביבים תלמידי הישיבה עמודי העולם מלכי רבנן, משפחת מיר בתפארתה. ובודאי נמצאים אתנו כאן כיום הזה אלו שישדו את האימפריה הקדושה הזו. ארזי הלבנון אדירי התורה, ראשי הישיבה ורבניה לדורותיה גאוני עולם מלאכי עליון לשמם ולזכרם תאוות נפש, הקב"ה מכנס פמליא של מעלה ואומר חזו חזו בני חביבי, כמה חביב עליהם כבודה והדרה של תורה, שעוסקים בכינוס לצדיקים שהוא הנאה להם ולעולם, בשעת המפזרים כנס. אימתי אתם נצבים היום בזמן שתהיו כלכם אגודה אחת. כמה כבוד שמים כבוד התורה יש במעמד קדוש זה, ברוך המקדש שמו ברבים.

"מלכי רבנן"

מה נאה ומה יאה שמו של המעמד הזה, מלכי רבנן, זהו כבודם של עמלי התורה. ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש, שואל האלשיך הק' כמה הם מלכים? איפה המלכות של ר' חנינא בן דוסא שניזון בקב חרובין? הת"ח הם אלו ששולטים על הבריאה הם המלכים, מי יכול לומר לשמש בגבעון דום, איזה צבא יכול למנוע שלא יפלו טילים עשרות שנים כמו שאמר ר' חיים קניבסקי, האם יש חיל אויר שיכול למנוע מאות טילים אימתניים מאיראן שלא יפלו, האם זה לא ככח התורה? כל הניסים שראינו עין בעין בחוש אין שום הסבר לזה בדרך הטבע, דבר אחד ברור האברכים והבחורים שיושבים כאן אלו הם המלכים השולטים בשמים ובארץ, בני התורה בכל אתר הם המגינים האמיתיים, וגם הם הם המפרנסים, כל השפע בעולם בא בזכותם, והם עצמם חיים בניסים גלויים ממש, מהיכן ירק זה חי? כיצד מגדלים משפחות מבורכות בלעה"ר? מאיפה מחתנים ילדים? האם זה לא נס? הרי זה צנצנת המן כפשוטו ועולם התורה פורח בשיא תפארתו כפי שלא היה מעולם אשרי העם שככה לו.

נזר הבריאה

(בירו' ברכות ד) זה מדרש דרש ראב"ע לפני חכמים בכרם ביבנה, וכי כרם היה שם? אלא אלו ת"ח שהיו עשויין שורות שורות ככרם, הכרם אינו יחידי אלא שורות שורות של גפנים, אנחנו נמצאים כאן בכרם הגדול בעולם בכרם הזה יש שורות שורות של זקנים עם נערים עמלים בכלא תלמודא מורעים ועד טהרות, ידוע מהכוזרי שיש ארבע דרגות בבריאה דומם צומח חי מדבר, ויש דרגא חמישית דרגת ישראל, אבל יש עוד דרגא שהיא בן תורה, וכפי שאמר רה"י הגר"ח שמואלביץ שיש מין בפ"ע שנקרא 'א מירר ישיבה מאן'. צריך לדעת שכל יום שאברך מגיע לישיבה ועמל בתורה הוא אדם אחר לגמרי, הוא לא אותו אחד של אתמול, ואתם עמודי התווך הודה והדרה של הישיבה האברכים

אין בפנינו מילים להודות לכל מרביצי התורה וראשי החבורות וכל הספרי תורה הנמצאים כאן שעושים לילות כימים בעמל התורה, לא יאומן כי יסופר, תודה לנשות החיל שעומדות על משמרת הקודש במסי"נ.

אשריכם אשריכם לומדי התורה. אין מאושר בעולם מעמלי התורה. זהו הדגל שאנו מניפים כאן בלילה הקדוש הזה. יש לנו עם מה לבא לפתח הגאולה, ובהר ציון תהיה פליטה והיה הנשאר בציון והנותר בירושלים קדוש יאמר לו. רבותי, משיח בפתח, חכה לו. שתזכו לראות בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצוות כבריות גופא ונהורא מעליא, בני חיי ומזוני, עם מלכינו בראשינו מלך המשיח בעגלא ובזמן קרוב. ויתקיים בנו התנחומא פר' נח שקבע הקב"ה שתי ישיבות שאין רואין חבלו של משיח ולא שלל ולא שמד, ומקובל מהמשגיח ר' יחזקאל שודאי אחת מהם היא ישיבת מיר, ועליה אמר הסבא רה"י הגרא"י זצוק"ל שאני מחזיק את מפתחות הישיבה הק' כדי למסור אותם למלך המשיח, בזכות שושנה זו ינצל הפרדס, בזכות התורה ולומדיה ותומכיה ינצל העולם. ה' עמכם גבורי החיל. משם מתחלת הגאולה משם עולין לירושלים. והיתה לה' המלוכה.

שלומדים בחירוף נפש. בהם נלחמים ואותם רודפים? אנחנו עם הנצח שמסרנו נפש על התורה ועל האמונה ואנו שורדים למרות כל הצרות והרדיפות. אלפיים שנות גלות רק הקב"ה שמר עלינו, לא נעזוב את התורה משובש חיינו גם כשמאיימים עם מעצרים וגזירות וקיצוצים. אלפיים שנה מסרנו את הגוף עבור הנשמה ועכשיו נמכור את הנשמה עבור ספק הצלת הגוף? אז מה תפקידנו לעת כזאת? כל המקבל ע"ע עול תורה מעבירין ממנו עול מלכות ועול דרך ארץ, התפקיד שלנו כעת לקבל יותר עול תורה, להיות מחובר עם כל המידע שבעולם זה ההיפך מעול תורה, ככל שאנו עמלים ומוסיפים בעול התורה אנו פורקים מעצמינו עול ד"א ועול הגיוס וכל הגזירות והמחלות, ואין לנו שיור אלא התורה הזאת. כולנו צריכים להיות חזקים ובהירים בהשקפה, לא להרפות ולא להתרפות, יש רוח כפירה של "מאי אהני ליה רבנן" שמרחפת בארץ, אתם שומרים על היהדות, אתם העתיד של כלל ישראל. בחורים ואברכים טהורים, חזקו ואמצו! אל תיראו ואל תערצו מפניהם כי ה' אלקיכם הוא ההולך עמכם. היום יודע שיש אלקים בישראל. רבותי זה שעת רצון עכשיו, בואו נתאחד לקבל על עצמנו איזה קבלה בל"נ אפי' הכי קטנה. ובזה נרבה כבוד שמים.

Becoming a Dwelling

Harav Hagaon Binyomin Cohen Shlita

Parshas Terumah begins with the mitzvah to build the Mishkan: וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשָׁכַנְתִּי בְתוֹכָם. The Torah then elaborates, in the course of four parshiyos, regarding this mitzvah. R' Chaim Volozhiner cites Chazal's teaching that when the Torah says וְשָׁכַנְתִּי בְתוֹכָם – "I will dwell in them," in the plural – it means in each individual. Every single Yid is obligated to build a dwelling place within himself for the Shechinah. The Torah goes on to say, in the next passuk, וְכָן תִּעָשׂוּ – which, the Gemara teaches, means for all generations. R' Chaim understands this to mean that every Yid, in every generation, must make himself fit for the Shechinah to dwell within him.

This idea is reflected in the famous story with R' Aharon Leib Shteinman, who, as a young man, was learning in a shul in Switzerland late at night. When a man passed by and noticed a light on in the shul, he went inside to shut the light, and was surprised to see a bachur there sitting and learning. "Are you studying for semichah?" he inquired.

"No," said R' Aharon Leib.

"Then are you learning to become a dayan?" he asked. "Why are you up so late learning?"

R' Shteinman replied, "I want to become a merkavah for the Shechinah."

The Mesilas Yesharim says clearly (ch. 26), הצדיקים הן הן המרכבה כי השכינה שורה עליהם כמו שהיתה שורה במקדש – tzaddikim are the merkavah for the Shechinah, for the Shechinah dwells upon them, just as it dwelled in the Beis Hamikdash. We don't have a Beis Hamikdash today, but we still have the Shechinah's presence. Where does the Shechinah rest today? It dwells upon those tzaddikim who transformed themselves into a merkavah for the Shechinah.

How does a person accomplish this goal of turning himself into a dwelling place for the Shechinah? I would like to suggest several ways.

The Binyan Tzion, written by the author of the Aruch Laner, notes (siman 3) that the Shechinah occupies the entire world – מלא כל הארץ כבודו – and there is no place devoid of His presence. But there are times and places where a separation or barrier blocks the Shechinah. He explains this with an analogy of someone opening the curtains or shutters to allow light inside. Obviously, when he let in the light, the sun did not move in order for its rays to enter the house. Rather, there was a barrier preventing the light from entering, and when he removed that blockage by opening the curtains, the light entered automatically. Similarly, before Adam Harishon sinned, the Shechinah was clearly present everywhere in the world, but after the cheit, a barrier was

erected. Our avodah – the job of every Yid – is to eliminate those barriers and allow the Shechinah to enter our very essence.

One way to tear down these barriers is through mesirus nefesh, which means giving up things that are important to you in order to fulfill ratzon Hashem. Indeed, when the Mishkan was being built, Moshe Rabbeinu instructed Klal Yisrael to donate their gold, silver, jewels, and other valuables. Obviously, Hakadosh Baruch Hu doesn't need our money – לִי הַכֶּסֶף וְלִי הַזָּהָב וְאִם הֵאֱמַר לְךָ שֶׁמֶתְּנוֹתָ אֶתְּךָ וְאֶתְּכֵלֶּךָ לְפָנָיו וְאֵתְּכֵלֶּךָ לְפָנָיו. But we need to give it, to surrender what's valuable to us, in order to forge a connection between ourselves and Hakadosh Baruch Hu, breaking through the barriers so that the Shechinah can penetrate.

SUPPORT TORAH, SUPPORT SHECHINAH

A second way for the Shechinah to dwell within us is through our supporting Torah and those who learn it. The Shechinah, we know, rested on the aron, as the passuk states: וְנִוְעַדְתִּי לָךְ שֶׁמֶתְּנוֹתָ אֶתְּךָ וְאֶתְּכֵלֶּךָ לְפָנָיו וְאֵתְּכֵלֶּךָ לְפָנָיו. The aron, representing Torah, draws the Shechinah's influence upon the entire world.

The aron had badim, poles, on its side, with which it was carried. Unlike the poles connected to the other keilim of the Mishkan, these poles had to remain attached to the aron at all times: בְּטַבְעַת הָאָרֶן יִהְיוּ הַבַּדִּים לֹא יִסְרוּ מִמֶּנּוּ. The mefarshim discuss why, if the apparent purpose of the poles was to carry the aron, they were never allowed to be removed.

The Chasam Sofer, the Chofetz Chaim, and others explain that the badim of the aron represent the machzikei haTorah, those who support and uphold the Torah. Those supporters have to be attached to the Torah at all times. The Chofetz Chaim adds that since the poles enabled the carrying of the aron hakodesh, they absorbed its kedushah, and therefore they were zocheh to remain with the aron always – just as Zevulun receives the kedushah of Yissachar's Torah.

A certain Yid put aside money to pay for the aron hakodesh in R' Saadiah Gaon's yeshiva, but when he traveled to the yeshiva to deliver the money, he discovered that the aron hakodesh had already been built with someone else's money. The question then arose: What should be done with the money he had designated for this purpose? The money could not be used for something of lesser kedushah, but what could it be used for?

R' Saadiah ruled that the money should be used for the shtenders, tables, benches, and beds of the bachurim in the yeshiva. Since every bachur is a veritable sefer Torah, these objects would serve as an aron hakodesh of sorts for those sifrei Torah.

R' Meir Hershkowitz zt"l, a talmid of R' Aharon Kotler, related that once, someone visited the Lakewood yeshiva and urged the bachurim to go out and be mekarev Yidden: "There are so many Yidden who can't say Shema Yisrael, who don't know about Shabbos, who have no idea what Torah is!" When R' Aharon heard about this, he was dismayed. "What?" he exclaimed. "You bachurim are not doing kiruv? Your limud haTorah affects the entire world, and brings the Shechinah everywhere!"

In Parshas Vayeitzei, when Yaakov left Be'er Sheva, Rashi comments that his departure left a void: פנה הודה פנה זיוה – פנה הדרה – the glory of the city was gone. Now, Yaakov Avinu had been hiding away in the yeshiva of Shem and Eiver, and was out of the public eye. No one saw him, and no one was aware of his presence. Nevertheless, Chazal are telling us that the power of the Torah radiates throughout the city.

We see that the way to bring down the Shechinah – וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹכָם – is through limud haTorah, and that those who support Torah also have an integral part in bringing the Shechinah to Klal Yisrael.

MANIFESTING THE SHECHINAH

A third way for the Shechinah to dwell within us is perhaps reflected in these words of the Ramban in our parshah: וְסוּד הַמִּשְׁכָּן הוּא שִׁיחִיהָ הַכְבוֹד אֲשֶׁר שָׁכַן עַל הָרִי שִׁינִי שׁוֹכֵן עֲלָיו בְּנִסְתָּר – the secret of the Mishkan was that Hashem's glory, which rested upon Har Sinai, should rest upon it in a concealed way. At Mattan Torah, Hashem's glory was manifest with powerful sights and sounds, but afterwards Hashem wanted us to build the Mishkan as a place for His honor to rest in a concealed way.

The Rambam (Hilchos Deios ch. 5) describes at length

how a talmid chacham is meant to act. He should speak softly, and be first to extend a greeting to another person. He should speak positively of others, and never negatively, and should give people the benefit of the doubt.

The way a talmid chacham behaves is a manifestation of Hashem's glory, for his entire essence proclaims kevod Shamayim. This is also a way of creating a mikdash, a place for the Shechinah to dwell.

This week the yeshiva held a gathering called "Mann Malchi Rabbanan," which was similar to the Lakewood Yeshiva's Adirei HaTorah. The gathering was an opportunity for us to be mechazek ourselves and to recognize the great zechus we have to bring the Shechinah into the world. Just as the aron hakodesh brought down the Shechinah, so too our limud haTorah, and our conducting ourselves in a way that brings honor to Hashem, brings Shechinah and light to the entire world.

In Europe, a yeshiva bachur was looked down upon and called a "bank kvetcher," a bench warmer. R' Yerucham Levovitz observed that that the reason he is called this is that he thinks of himself that way.

If we were to look at ourselves and realize how special we are and how important what we are doing is, the world would look at us differently. We have to know that bnei yeshiva are the most important people in the world and the ones accomplishing the most for Klal Yisrael.

Let's strive to bring kevod Shamayim to the world, so that we can be zocheh, b'ezras Hashem, to the ultimate revelation of His glory.

Gut Shabbos.

Annual Celebration Dinner

ד' ניסן
MARCH 22 2026

BELL WORKS
HOLMDEL NJ

YESHIVAS MIR YERUSHALAYIM

אותה שבית אבקה

Mr. & Mrs. Nachum Rokeach
GUESTS OF HONOR

MEMORIAL TRIBUTE
טוב העשירי נתן ורבי ירוחם לובביץ זצוק"ל
UPON HIS 90TH YAHRITZEIT
PRESENTED TO
הנאמן רבי נתן לובביץ שליט"א ראש ישיבה

Mr. & Mrs. Meshy Bodner
KESSER SHEM TOV AWARD
לוכר נשמת אבין
ר' יצחק בן ר' ברוך באדנער ז"ל

Mr. & Mrs. Yoni Abraham
AMUD HATORAH AWARD

Mr. & Mrs. Avi Rabinovits
YOUNG LEADERSHIP AWARD

SHALOM STEIN
DINNER CHAIRMAN

RALPH HERZKA
SHLOMO YEHUDA RECHNITZ
LEGACY CHAIRMEN

SHAYA ACKERMAN
CAMPAIGN CHAIRMAN

AZRIEL INZELBUCH | ZEVI KLEIN
ALUMNI CHAIRMEN

DOVID SEITLER
JOURNAL CHAIRMAN

ALBERTO SAFRA
INTERNATIONAL CAMPAIGN CHAIRMAN

ELI BASCH | HILLEL ELBOGEN
YOUNG ALUMNI CHAIRMEN

DINNER SPONSOR
MERIDIAN
CAPITAL GROUP LLC